

Karanlık Kısarak Olsa

– HayrettinYazcı · 10 Ekim 2009

Kül rengi bir akşamla,şiire yatıyorum,
Kızıl güneşle birlik,kaybolup,batıyorum...

Karanlığın dilinden,anlıyorum sınırlar,
Karanlıkları bile,çalıp da,kıskanırlar...

Kaçtım karanlıklardan,bilmediler,bir ömür,
Tam kurtuldum sanırken,yaktı gözleri kömür!...

İmdat çığlıklarımız,bu son yangından kalma,
Beni hergün sınarlar,yanlış yanlış adamlar...

İçime dönüyorum,batınca günle birlik,
Bir vehme kapılırim,bu mu diye delilik ?...

Böylece oh çekerim,kurtulup tuzaklardan,
Bir ışık kolordusu,geçerken uzaklardan...

İçimde bir aydınlık, belirir,ayan-beyan,
Yüreğimdir,bu dem de, fokur fokur kaynayan!...

Bir dipsiz kuyu gibi çekilirken derine,
Düşmek isterim işte,bu demde gözlerine...

Yalanı,yanlış yerde ararlar,kimse bilmez,
Demezler mi sevdiğim,"Gözler yalan söylemez"...

Sormazlar,biliyorsun,ak mı,kara mı diye,
İlkönce müjdemizi, gözler getirir diye...

Bir asa, verse bana, geçerken kıyısından,
Mevlam beni korusun, gözlerinin,yaşından!...

Hangisinden,kurtulsak,hangisi kalsa bize,
Gözden düşmek mi zordur,Yoksa düşmek mi göze?...

Dipsiz bir göl olsa da,düşmek isterim göl'e
Nasıl olsa çıkarız, birgün,sen'le elele...

İstersen kaçır beni,ister yatır şiiire,
Yolumuz çıkar birgün, ışıklı bir şehire...

Bir şafak sökümünde,sallarken sana mendil,
Karanlık kısrağ olsa,süvarisi benim,bil ...